

han vistnok sige det for godt; men man vil indvømme, at der i Virkeligheden ikke er noget afsjort derved; thi det vil dog bero paa en Aftale mellem Reger og Reger, hvormed de Virkeligheden skal komme til Gode. Til denne Bestemmelse knytter sig saa Bestemmelsen i Paragrafens sidste Stykke, med Hensyn til hvilken jeg ogsaa er enig med den ærede sidste Tale om, at det helst burde indgaa. Jeg vil derfor stemme for, at § 6 bliver standstødt; men det faar vigtig ting ikke den Betydning som den ærede sidste Tale dermed tilsigtede, nemlig at man skulde gjøre Skridtet fuldt ud. Men det er en Begrænsning af Lovens Omraade, der vil foregaa, naar § 6 bliver standstødt. Den første ærede Tale omtalte § 7 og havde Betænkelse ved at overlade det til Kongen at afgjøre, hvorvidt Fristagelse for en Kommunalafgift skulde finde Sted. Jeg har ogsaa fundet nogen Betænkelse ved denne Paragraf; men det er ikke ganske i den samme Retning som den, hvori den første ærede Tale har fundet den; thi han mente, at det maatte tilkomme de kommunale Autoriteter at bestemme dette. Det forekommer mig at det maa være Lovgivningsmagtens Sag at tage en saadan Bestemmelse. Smidertid skal jeg for mit Bedkommende ikke lægge nogen overordentlig Vægt derpaa. Jeg vil ønske, at det maa lykkes at bringe Noget ud af det foreliggende Lovforslag; men jeg maa paa den anden Side tilstå, at efterat jeg har hørt saa mange Betæneligheder fremkomme fra flere Steder, er Haabet for mig i den Henseende kun ringt. I almindelighed var det vistnok rettest at undergive Lovforslaget en omhyggelig Drøvelse, inden man lod det blive til Lov.

Ordningsregler: Ganske vist er det Meste af hvad jeg kunde have at sige med Hensyn til Lovforslaget allerede blevet sagt; men Grunden, hvorfor jeg alligevel har begjært Ordret, er først og fremmest en Bemærkning af den sidste ærede Tale om § 6. Han yttrede, at naar man vilde lade denne Paragraf gaa ud, vilde det blive den Begrænsning af Lovens Omraade, som man vilde gjøre

Skridtet fuldt ud, som det ærede Medlem for 10de Kredss (Schæfer) yttrede. Og jeg skjønner ikke, at der er nogen Betænkelse derved; thi som det ærede kongevalgte Medlem selv sagde, det vil være aldeles umuligt for Regjeringen at kontrollere, hvem disse Emaaheløb, 1ste, 2de, 3de, 4de, eller hvor Meget det nu er, i det enkelte Tilfælde, ville komme til Gode, om det bliver Reger eller Reger. Det forekommer mig, at der er Grund til at tage imod Lovforslaget om, end denne ikke kan lægges i selve Sagens reelle Betydning, thi en Fordeling over hele Landet af disse 98,000 Rd. har jo ikke stor Betydning, jeg tror ikke, at de ville mærkes; men der er andre Grunde, hvorfor det vilde se underligt ud, hvis Landstinget viste denne Lov tilbage. Naar man lader Lovene komme ud, tror jeg, at man vilde overlade det til Forholdene at jerne sig selv, og man vil da se, hvorvidt disse Midler komme Regerne til gode eller ikke. Det er umuligt paa nogen Maade at kontrollere det baade for Regjeringen og for Opbeholdsbetjentene, og en saadan Kontrol vil kun give Anledning til ganske overordentligt Regnskabsvæsen og Skrivi, som aldeles ikke vilde kunne føre til Noget. Vi kjende jo med Hensyn til Bygningsafgiften paa Landet, hvilken Banfælsighed der er forbunden med, naar en Mand, som en Gang er sat i Bygningsafgift, ønsker at slippe af med den igjen; i det Mindste veed jeg som Herredsfoged, at der skrives halve og hele Mark om Bygningsafgifter paa 4—5 Mark, førend det kan lykkes Paagældende at slippe af med den, da der er saa mange Oplysninger der forlanges af Autoriteterne, at det i dette Tilfælde vilde blive noget ganske overkommeligt. Bilde man derfor skyde § 5 og 6 ud, saa traadte Lovens Kraft sin Helhed strax, og saa slap man for alle disse Banfælsigheder, der alligevel ikke give noget reelt Udbytte.

Ordningsregler: Jeg er derfor saa vidt ment med det ærede 8de kongevalgte Medlem (Fischer), som jeg ikke tror, at det er heldigt at omlægge Skatterne, og det er det, der har gjort, at jeg ikke har fundet den Glæde ved dette Lovforslag, som jeg ellers vilde have haft, hvis